

Tider. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om Forholdet ikke er dette, at Centralkontoret, som det selvfølgelig har haft til Pligt, har købt efterhaanden, som der var Mulighed for at købe, og ført Majs'en her til Landet; at følgelig Priserne har været forskellige, at Gennemsnitsprisen har været meget lav, men at der ogsaa har været visse Ladninger, som har været købt til høj Pris, og at man derfor, da der var Mulighed for det, har foreslaaet at sælge disse Ladninger til Udlandet og samtidig købe nye paa senere Levering, hvorved man undgik at have Majs'en liggende her til meget dyr Lagerleje, Forrentning o. s. v. i Tider, hvor der var tilstrækkelig Majs; at man altsaa har inddækket sig paa bedre Vilkaar end tidligere, men at der udover dette Salg, denne Ombytning, har været tilbage en Rest paa 50 000, som derefter er blevet beordret solgt, uden at Majsnævnet har været sammenkaldt angaaende dette Spørgsmaal; ved en Skrivelse fra Ministeriet; at Centralkontoret derfor ikke nu raader over anden Majs; og at Majs'en er solgt til 35 Kr. her i Landet, at der med andre Ord har været fuld Anledning til at sælge til 35 Kr. her i Landet, ganske simpelt, fordi Prisen nu er højere, at man meget vel kunde have solgt den til højere Priser. Jeg kommer slet ikke ind paa, hvorvidt det ikke var en rigtig Politik at sælge til den lavere Pris til Landbrugerne. Jeg har altid billigst, at man søgte denne Ordning gennemført til Gavn for Landbruget. Men det, jeg spørger om, er: Hvorledes vil Landbrugsministeren, hvis han var bekendt med dette og har handlet, som jeg her har skitseret, da igen kunne nægte, at der er blevet solgt Majs til Underpris og til en Pris, der er kommet Landbruget til gode. Saaledes mener jeg, at Sagen ligger, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om det er rigtigt.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det er jo rigtigt, at Prisen alle Dage vil gaa op og ned, enten det saa er Centralkontoret, der køber, eller det er den frie Import. Jeg oplyste i Gaar, at for den Majs, der var købt paa Skibe med reduceret Fragt til 1ste Juli, udleveret til en Cifpris af 35 Kr. pr. 100 hkg, kan man ved at tage Centralkontorets nøjagtige Udregning over, hvad Majs'en er købt til, nemlig gennemsnitlig 28 55 Kr. pr. 100 hkg, og dertil lægge det reducerede Fragtbeløb, som Rederne har udregnet — der, for at bruge det Udtryk, som Centralkontoret selv anfører, væsentlig skal reduceres, hvad der ingen Grund er til at betvivle —, skønne,

at hvis man havde betalt fuld Fragt, vilde den i Virkeligheden kunne have været solgt til 35 Kr. pr. 100 hkg. Hvorvidt private Importører kunde have købt den dyrere eller billigere, kan der diskuteres om til Dommedag. Jeg mener, at de kunde have købt billigere, fordi det er vanskeligt for en Købmand altid at skulle forsyne 133 000 Tons, der gaar i fast Rutefragt, og sejle Majs til Landet, enten der er Brug derfor eller ikke. Det, der havde ødelagt Ombytningen, var, at disse Skibe ikke straks kunde sejle Ombytningskornet hjem. De kom for sent med det, og en Landmand vil ikke binde sig til Ombytning, naar han ikke ved, hvad han faar ud af det. Han køber i Stedet i fri Handel. Det ærede Medlem Hr. Rode var igen inde paa, at jeg havde foregøjet Landmændene, at Majs'en vilde gaa ned. Jeg beder det ærede Medlem oplyse, naar jeg har foregøjet det, naar jeg har advaret Landmændene mod at foretage Ombytning. Det uheldige for Indkøbet var, at man har lavet denne faste Rutefart med 133 000 Tons Majs. Saaledes ligger Forholdene til 1. Juli. Indtil da kan man sige, at der ikke er givet Tilskud til at gøre Majs'en billigere. Paa det Tidspunkt derimod kommer der Majs hjem, som er købt til 256 sh. En Maaned efter var Majsprisen nede i 208 sh. og er dernede omkring endnu. Men Majsfragten paa La Plata er i Øjeblikket steget; Folk, der har Forstand paa det — jeg har det ikke, og jeg kan kun udgive dette for, hvad jeg har hørt —, mener, at det skyldes den Omstændighed, at Majsfragten paa La Plata for kort Tid siden var særlig langt nede i Forhold til det almindelige Fragtniveau, fordi der var for mange Skibe. Følgen er, at der kort Tid efter er for faa Skibe, og saa gaar Fragten op og vil maaske om kort Tid gaa ned igen. Der har været en Svingning, saaledes som saadanne Fragter paa en enkelt Plads kan svinge. Men dette medførte, at da vi samtidig havde for megen Majs, og Importørerne nægtede at modtage mere og ønskede Eksport, maatte jeg, skønt jeg flere Gange havde afslaaet det, fordi det forekom mig en ejendommelig Anvendelse af Skibe med reduceret Fragt, til sidst give efter og — ikke uden om Majsnævnet, thi det var stadig Majsnævnets Formand, som deltog i Forhandlingerne og meddelte det endelige Resultat — give Tilladelse til, at denne Majs, der er købt for 256 sh., hvad der paa det Tidspunkt svarede til 43 Kr. Tønden, maatte sælges til Rotterdam og Hamborg for 35 Kr., som var den almindelige Pris den Gang. Nu spørger jeg